

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1023-ҳадис

1023/2225 – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: إِذْ أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَبَا عَبَّاسٍ، إِنِّي إِنْسَانٌ، إِنَّمَا مَعِيشَتِي مِنْ صَنْعَةِ يَدَيَّ، وَإِنِّي أَصْنَعُ هَذِهِ التَّصَاوِيرَ. فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَا أُحَدِّثُكَ إِلَّا مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فَإِنَّ اللَّهَ مُعَذِّبُهَا، حَتَّى يَنْفُخَ فِيهَا الرُّوحَ، وَلَيْسَ بِنَافِخٍ فِيهَا أَبَدًا». فَرَبَا الرَّجُلُ رُبُوعًا شَدِيدَةً وَاصْفَرَ وَجْهُهُ، فَقَالَ: وَيْحَكَ، إِنْ أَبَيْتَ إِلَّا أَنْ تَصْنَعَ، فَعَلَيْكَ بِهَذَا الشَّجَرِ، كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ فِيهِ رُوحٌ.

1023.2225. Саъид ибн Абу Ҳасан айтади:

«Ибн Аббос розияллоҳу анҳумонинг ҳузурда эдим. Тўсатдан бир киши келиб: «Эй Абу Аббос!* Мен ҳам бир инсонман, тирикчилигим фақат қўл меҳнатидан, мен мана бу суратларни чизаман», деди. Шунда Ибн Аббос: «Мен сенга фақат Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам сўзлаётганларини эшитганимнигина айтиб бераман. У зотнинг **«Ким бирор сурат чизса, то унга жон киритмагунча Аллоҳ уни азоблайди. Ҳолбуки у ҳеч қачон унга жон кирита олмайди»**, деяётганларини эшитганман», деди.

Ҳалиги киши қаттиқ ҳансираб, юзи сарғайиб кетди. Шунда у (Ибн Аббос): «Шўринг қурсин! Агар шуни қилишдан бошқага кўнмасанг, сенга мана бу дарахт, ҳар қандай жони йўқ нарсалар(ни чизиш мумкин)», деди».*

* Абу Аббос – Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳумонинг кунyasi.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

